

[Hasle.]

nu er det jo noget helt andet, siger Ministeren, nu er det Krisefonden i Likvidation. Har der da fundet en Nyudnævnelse Sted af disse Medlemmer, og med hvilken Hjemmel? Det spørger jeg om, og jeg gentager Spørgsmaalet, indtil jeg har faaet Svar.

Og jeg nødes til at spørge den højtærede Minister om een Ting til. Er det rigtigt, hvad der siges, at Nationalbankens Ledelse for nylig forlangte en Diskontoforhøjelse, men at den gik med til at se bort derfra, hvis der paa den anden Side fandt Salg af Krisefondens Obligationer Sted? Det er naturligt, siger den højtærede Minister, at Krisefonden gradvis sælger sine Obligationer. Ja, det kan man til en vis Grad sige, men det, der er det mærkelige i Situationen, og som jeg allerede berørte i min Indledning, er jo dette, at lige i samme Øjeblik Nationalbanken efter normale Regler ikke kan sælge flere Obligationer, træder Krisefonden ind — den har ligget tot i disse to Aar, medens Nationalbanken har solgt, men lige i det Øjeblik Nationalbanken er blevet færdig, toner Krisefonden op. Det er et Tilfælde, der saa meget ligner en Tanke, at det har motiveret denne Forespørgsel, som Ministeren dog altsaa nedlod sig til at svare paa, skønt han ikke var meget tilbøjelig dertil, efter hvad man kunde forstaa paa Indledningen.

Saa siger den højtærede Minister, at det gør ikke saa meget — saadan forstod jeg det —, at disse Obligationer sælges, for de sælges ikke paa Børsen. Det kan dog vist ikke have været den højtærede Ministers alvorlige Mening, at det skulde gøre nogen Forskel, om Obligationerne sælges paa Børsen eller et andet Sted. Det, der sker, ved at Obligationerne sælges til Livsforsikrings- eller andre Forsikringsselskaber, er, at den Obligationsmasse, som kommer til Udbud, bliver forhøjet med det Beløb, der kommer fra Krisefonden, simpelt hen, ganske uanset om dette sker ud over Børsen eller paa en hvilken som helst anden Maade.

Rigsdagen maa have Lov til at stille Spørgsmaalet, for at vi kan blive klar over den økonomiske Politik, som Regeringen vil føre. Det var ikke saa nødvendigt i tidligere Tider. Da havde vi Diskontoen, hvoraf vi kunde se, hvilken Kurs den til enhver Tid siddende Regering og Ledelse af vort Pengevæsen vil følge. Men nu har man valgt den behageligere Fremgangsmaade — i hvert Fald en Fremgangsmaade, som man haaber paa, en Del af Vælgerne ikke forstaa — at have en meget lav Diskonto, som ingen Forbindelse har med Virkeligheden, og saa

til Gengæld presse Renteniveauet i Vejret ved Obligationsalg. Og naar man vælger denne camouflerede Fremgangsmaade, er det, Oppositionen maa have Ret til at spørge Regeringen: Hvilken økonomisk Politik fører Regeringen?

Er det Salg af Krisefondsobligationer, der nu er indledet, Udtryk for, at man vil fortsætte den Politik, man hidtil har ført med at sælge Obligationer for at forhøje Renteniveauet? Det er meget muligt, denne Politik er rigtig, men vi har Lov til at kræve, at dette sker, ikke camoufleret, men saaledes, at vi alle er klar over, hvad det er, der foregaar. Jeg mener i øvrigt, at hvis den højtærede Minister vilde anvende Krisefondens Midler stik imod Lovens egne klare Ord, der er at sænke Renteniveauet, til altsaa nu at hæve det, havde det været rigtigst, om Ministeren havde henvendt sig til Rigsdagen og faaet en ændret Affattelse af denne Lov.

Jeg gentager altsaa de Spørgsmaal, jeg har stillet, jeg har ikke faaet fyldestgørende Svar.

Jeg spørger altsaa den højtærede Minister, idet jeg erkender, at Hjemmelen til at udnævne Krisefondens Bestyrelse findes i Lovens § 3: Hvis det er en anden Bestyrelse, der er nu, med hvilken Hjemmel har Ministeren saa udnævnt den? Jeg spørger: Er det ikke i Strid med Loven? Er der nogen Jurist? Er der sket Indberetning til Finansudvalget? Er den højtærede Minister villig til i Morgen at afskedige Medlem af Landstinget Hr. Bramsnæs fra den Bestyrelsesstilling, han uberettiget indtager i Krisefonden? Endelig spørger jeg, om det er rigtigt, hvad der bliver sagt, at Nationalbanken er gaaet med til at lade være med at hæve Diskontoen, mod at Salg af Obligationer for Krisefonden fandt Sted.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg skal allerførst bemærke, at jeg „nedlader“ mig ikke til at svare, saaledes som den ærede Forespørger saa smagfuldt bemærkede, jeg har svaret paa denne Forespørgsel, saaledes som den er stillet, efter min Mening svaret klart og tydeligt, og jeg har konkluderet derhen, at den stedfundne Overdragelse af Obligationer fra Krisefonden til Nationalbanken var et naturligt Led i Krisefondens Likvidation og ikke Led i Planer om at paavirke Kurs eller Renteniveauet. Jeg ved ikke, om der kan svares tydeligere. Naar saa dertil kommer, at jeg har oplyst, at praktisk talt er ingen af disse Obligationer til et Beløb af 13 Mill. Kr., der er overført fra Krise-